

Re. Petr Kadlec: Československá zahraniční politika 1945–1950, Praha 2010, 60 stran rkp. + přílohy

Petr Kadlec předložil diplomovou práci, jejíž název je nutné označit za zavádějící. Nezabývá se v ní totiž dějinami československé zahraniční politiky v poválečném období, nýbrž se v její první části věnuje povšechným a nutno říci interpretačně nikoli originálním úvahám o klíčových událostech a osobnostech doby (např. moskevská jednání, uznání tzv. Lublinského výboru, role a význam prezidenta Beneše v československé politice atp.), které byly a jsou námětem řady odborných pojednání. Ve druhé polovině své práce pak podává stručný (torzovitý) přehled o personálních poměrech na pražském ministerstvu zahraničních věcí. Jde nepochybně o potenciálně nejprínosnější část práce, ve které však autor navazuje na již obhájenou bakalářskou práci (s. 36, pozn. 72).

Výsledek Kadlecova snažení však ani v této její části nepovažuji za uspokojivý. Podle vlastních slov se „pokusil zachytit proměny československé zahraniční politiky prostřednictvím popsání personální revoluce, která proběhla... po roce 1948“ (s. 7). Věnuje se však spíše osudům části předúnorových pracovníků ministerstva, přičemž vychází především z fondů ÚV KSČ uložených v Národním archivu v Praze. S personálními spisy v AMZV v podstatě nepracoval s odvoláním na jejich obtížnou dostupnost a jako substituci využívá práce Ivany Koutské. Osobám nově přichozím po únoru 1948 se téměř nevěnuje, ponechává stranou jejich sociální i politickou charakteristiku a okolnosti jejich příchodu na ministerstvo. Přes rozsáhlé citace z různých stranických materiálů se Kadlecovi nepodařilo dostatečně objasnit cíle a metody politiky KSČ na MZV ve sledovaném období, včetně role jejích klíčových představitelů (Clementis, Geminder).

Kadlecovu práci považuji z výše uvedených důvodů za tematicky i metodologicky neujasněnou a nedoporučuji ji proto k obhajobě.

Navrhované hodnocení: *negativ*

Praha, 25. srpna 2010

doc. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.